

Hazer

– Feyza Can · 15 Şubat 2013

Tülay Lâl'e

avuçlarında çizili
yol hikayelerinde düşürdün gamzeni hazer
kalk ve bak!
kim daha çok yağmış gök-yüzümüze

uzadıkça saçların acılara dolandı koyu sarı
cenin pozisyonunda mı ağlar her acı
buzdolabına kaldırmış annen gamzelerini
çocuk cesetleri birikmiş "lö sev" sokağında
mor çizgiler tarif eder mercan gözlerini hazer
tahta taraklarla tarıyorsun gecenin yalnız saçlarını

ellerini kaldırıyor bir şehir ağladığında
düşme kavanozuna saklamışlar uçurtma ipini
ölü kelebekleri,tahta atını ve bez bebeklerini
sözcükler dilinde buharlaşıyor sustuğunda
bir sayfası kıvrık kitap gibi noktalıyorsun
sandık lekesi gençliğini
duvarlarına şarap dökülmüş otel odasında hazer
kemik beyazı ellerin şükür topluyor

yüzünün nemli sayfalarını bir bir okudum
gen çıkmazı yormuş gözlerini geçmişin tozlu rafında
sehpanı tekmelerken göğündeki yırtıcı kuşlar
kopmuş boynundaki kanlı organ
esmer kumlarla yürümüş çıplak ayakların
birazdan teslim olur liman
deniz dökülür şişelere
martılar göç eder başka yurtlara
ağlama hazer
hazer ağlama

...

uçurum ve beyrut kokulu saçlarına masallar anlatsam
sırtında esen rüzgârları yakalasam
yağmura tutulan gözlerini yıkasam gözlerimle
bu hikayenin sesinde sigara söndürüp küfretsek
gelmişine geçmişine
bir tek keje ıgılları kırar zincirlerini hazer

giyotin keşiğı ince boynun
mermere düşen yüzük sesiyle irkiliyor ruhun
hangi öyküyü giyinsen üşüyorsun hazer
çocuk gibi dudaklarını buruşturuyorsun
koynunda büyüttüğün şiirlerden haber alınamıyor
süresiz oturum izni alıyor yüreğine bir ağırı
gözlerini tehdit eden gözyaşına yumruk kaldırıyorsun

gideceğın yolları oyalıyorum hazer
gitme, gitme ki vurulmasın ayağından bir şiir
kaldığın yerden gül diye ayraç bırakıyorum kapına hazer...

seslendiren Irmak,teşekkürlerimle...